

Дорогі медичні працівники!

На жаль в Україні від пандемії естафету перейняла війна. Ми живемо у драматичний, дуже важкий час. Ось серед цього буремного часу календар нам дарує свято – День медика.

З нагоди чудового свята щиро вітаю всіх працівників медичної сфери, бо це гарний момент подякувати всім вам за служіння.

Дорогі медичні працівники, ви стоїте на фронті захисту людського здоров'я, а також життя. Ви стаєте свідками появи людей на цьому світі, супроводжуєте людину серед болів, терпіння на дорогах життя. Дуже часто ви товаришуєте людям в останніх хвилинах їхнього життя на землі.

Тому ваша праця є найперше служінням. За це служіння щиро вам дякую.

В цьому контексті також щиро вітаю всіх медичних капеланів, наших душпастирів. Дякую медичним закладам, адміністраціям лікарень за гарну співпрацю, зокрема тут у нас у Львівській Архиепархії. Дякую Вам за служіння і бажаю Божого благословення на подальшу дорогу життя і того ж служіння.

Нехай Господь Бог щедро вас благословить! А ви будьте відкриті на Його благословення!

+Володимир ГРУЦА,
Єпископ-помічник Львівської Архиепархії УГКЦ

Шановні медичні працівники!

Ви рятуєте наших воїнів в окопах, приймаєте пологи в укриттях, зустрічаєте евакуаційні потяги з пораненими і оперативно надаєте їм допомогу. Звичні недуги також ніхто не скасовував. Ви знаходите час для усіх, кожного намагаєтесь вислухати, кожному намагаєтесь допомогти.

Шановні медпрацівники, цього року ви вкотре довели – ваша професія – не просто фах, це – покликання.

З нагоди професійного свята прийміть шану від усіх українців. За врятовані життя, за вилікувані хвороби, за недоспані ночі. За відданість і самопожертву.

Ви також воїни. Воїни, які завжди на передовій порятунку людського життя.

Дякуємо. Цінуємо.

Максим КОЗИЦЬКИЙ,
начальник Львівської обласної військової адміністрації

Шановні медичні працівники!

Сьогоднішнє свято спонукає нас задуматись ким ми є, усвідомити ким би ми не були і зосередитись на тому, ким ми можемо стати. Медицина поєднує наукові методи з мистецтвом бути лікарем. Для успішної практики медик повинен бути художником, який не має права на помилку. Адже потрібна неперевершена майстерність вилікувати там, де простих ліків замало. Обираючи цей фах, ми чітко знали, на яку самопожертву йдемо. Наша професія це можливість, це перемога, це вміння відмовитись від бажаного заради необхідного.

Медицина створена для майбутнього з найкращого, що було у минулому, враховуючи швидкість прогресу та плінність часу, вона стає досконалішою. Однак без людської турботи та сучасного підходу, медицина, як наука, була б недовершеною. Медик – це той, хто знає більше, ніж говорить, думає більше, ніж висловлює і помічає більше, ніж бачать інші. Це покликання, яке викликає захоплення і страх. Ми захоплюємось нашими попередниками та наставниками і остерігаємось того, що перед нами відкриватиметься.

Дякую вам за все, що ви зробили і продовжуєте робити у такий складний час. За кожен день, коли обставини намагалися вас зламати. За кожен випадок, через який вам довелося пройти. За кожне життя, яке ви врятували, подарували, зберегли. Бажаю вам здоров'я, щастя, наснаги, нового досвіду, вдалої медичної практики та мирного неба. Пам'ятайте, хто ви і хто поруч з вами. Долайте перешкоди, досягайте нових вершин та бережіть все, що має для вас вічну цінність.

Орест ЧЕМЕРИС,
директор департаменту охорони здоров'я Львівської обласної військової адміністрації

Дорогі українські медики!

Сьогодні, в умовах війни, від Вашого професіоналізму та самопожертви залежать життя і здоров'я тисяч людей – захисників України і цивільних громадян. Велика Вам подяка за відповідальність, милосердя, вірність професійному обов'язку!

З нагоди Дня медичного працівника бажаю всім, хто пов'язав свою долю з медициною, міцного здоров'я, добра, пошани колег і пацієнтів, високих досягнень у справі збереження здоров'я і життя людей, а головне – Перемоги!

Особливе вітання Вам, дорогі випускники, наші молоді колеги! Вірю, що отримані у стінах університету знання дозволять Вам гідно нести звання лікаря і провізора, опанувати не одну життєву і професійну висоту!

З щирою повагою

Борис ЗІМЕНКОВСЬКИЙ,
ректор Львівського національного медичного університету імені Данила Галицького, заслужений працівник вищої школи України, академік НАМН України, професор

Дорогі колеги!

Нинішнє наше свято припало на сумний час, коли спокій у світі став таким крихким. Та який би час не випадав нам, Ви – завжди оберігаєте найбільший дар Господній – здоров'я і життя людське. Ви завжди жертвували у цьому щоденному служінні, а тепер – під час війни – ще більше не маєте права на спокій, відпочинок, власні емоції чи, навіть, страх. Щодня Ви творите дива, рятуючи захисників України і при цьому самі ризикуєте не менше, а часто навіть й більше, ніж наші бійці.

На фронті Вас називають янголами в камуфляжах. А тут – ви – янголи – в білих халатах. Тут – ви рятуєте біженців, приймаєте пологи в укриттях, і просто надаєте допомогу усім, хто її потребує.

За все вам – уклін і щира подяка. Бережіть себе! Миру всім Вам! Чистого неба над Україною!

Юрій БІЛИЙ,
голова Львівської обласної організації професійної спілки працівників охорони здоров'я України

ЗВЕРНЕННЯ від Поважної Ради про День Українського медика

№ 82 від 6 червня 2022 р.

Президенту України
Зеленському В.О

Шановний Володимире
Олександровичу!

Від себе особисто та від імені Поважної Ради Відзнак за професіоналізм та милосердя «Орден Святого Пантелеймона» та «Медаль Святого Пантелеймона» висловлюю Вам свою повагу та звертаюся із наступним.

В Україні наближається День медичного працівника. Поважна рада Відзнак за професіоналізм та милосердя «Орден Святого Пантелеймона» та «Медаль Святого Пантелеймона», яка об'єднує моральних авторитетів України – провідних представників медичної, культурної спільнот, духовенства, – пропонує змінити назву та дату відзначення професійного свята медиків України.

Вже 8 років в Україні триває війна із російською федерацією. Із 24-ого лютого почалося повномасштабне вторгнення, яке поставило під загрозу виживання української Держави та нації взагалі. Тим не менш, народ, Держава, Збройні сили, інші сили оборони, зокрема і українські медики, ведуть успішну боротьбу за світле майбутнє нашої країни.

Ми, Поважна Рада, вважаємо, що настала той час коли ми маємо вшанувати звитязний труд наших медиків встановленням нового свята – **ДНЯ УКРАЇНСЬКОГО МЕДИКА.**

Продовження на 3 стор.

ЗВЕРНЕННЯ до представників медичної громадськості

ШАНОВНІ КОЛЕГИ!

Львівська обласна організація профспілки працівників охорони здоров'я України разом з усією медичною громадськістю нашої держави вкотре готується відзначити професійне свято День медичного працівника. Професія медичного працівника є однією з найбільш шанованих в Україні і тому це професійне свято стало відзнакою як людей причетних до професії медика, так і самої системи охорони здоров'я України, її впливу на добробут, благополуччя суспільства. Аналізуючи історію виникнення цього свята слід звернути увагу на те, що воно виникло ще за часів СРСР у 1980 році і було породженням існуючої тоді тоталітарної системи. Святування припадало на третю неділю червня. Після здобуття незалежності тодішній президент України Леонід Кравчук закріпив цю традицію своїм указом у 1994-му «...на підтримку ініціативи працівників установ і закладів охорони здоров'я України...». Як спадщина від колишнього Союзу це свято залишилось у нас незважаючи на те, що більшість країн давно відмовились від його святкування або відзначають в інший спосіб та в інший час. Традиція святкувати День медичного працівника в третю неділю червня крім України залишилась лише в Росії, Білорусії, Вірменії, Молдові та Казахстані.

Усі ми одностайні у думці, що таке професійне свято, як День медичного працівника повинно бути в Україні, але нинішня ситуація, коли в Україні іде війна, коли дві з колишніх республік Союзу – Росія та Білорусь намагаються за допомогою сили знищити нашу державу, наші національні традиції та цінності, спільне святкування такого професійного свята ми вважаємо неприпустимим та антиморальним.

Продовження на 3 стор.

Шановні колеги!

Прийміть найщиріші вітання зі словами вдячності за Вашу благородну працю. Споконвіку більше за скарби та всілякі надбання цінувалося здоров'я людини. А тому професія медичного працівника завжди була і є однією з найнеобхідніших і найшанованіших. Саме для неї завжди були, є і будуть актуальними такі поняття, як доброта, гуманність, благородність і професіоналізм. Ви даруєте людям найдорожче – здоров'я, віру та надію.

З нагоди свята шлемо низький уклін усім працівникам охорони здоров'я за сумлінну та невтомну працю. Нехай сторіцею повертається до Вас добро, дароване людям.

Нехай у Ваших домівках завжди панують мир і спокій. Міцного здоров'я, благополуччя і добра Вам та родинам!

З повагою

Наталія ГАЛАПАЦ, позаштатний спеціаліст
ДОЗ ЛОВА з медсестринства,
заступник медичного директора КНП
«Жовківська лікарня» з медсестринства

Ірина ШЕВЧУК, президент ГО «Львівська
обласна асоціація медичних сестер»

І ЗА МЕДИЧНІ ПРАЦІВНИКИ
ІНФОРМАЦІЙНИЙ БЮЛЕТЕНЬ

№ 6 (238),
червень,
2022 р.

ОБЛАСНИЙ КОМПІТЕТ

Уклін Вам, янголи

наші!

Як працюють наші колеги під час військового стану? Замість багатьох слів найкраще роботу системи охорони здоров'я демонструють цифри та кількість українців, яким вдалося надати медичну допомогу та врятувати життя.

Попри цілеспрямоване знищення росіянами критичної інфраструктури та медичних закладів система охорони здоров'я – працює! У першу чергу, працює завдяки людям, медикам, які продовжують рятувати життя українців, незважаючи ні на що.

Ми молимося за них! І вони моляться разом з нами.

МОЛИТВА ЗА ЛІКАРІВ

Отче наш, що живеш на небі, ми благаємо Тебе, захисти наших лікарів, які жертвовно служать іншим і роблять все можливе, щоб рятувати життя наших братів та сестер українців.

Даруй, Господи, нашим лікарям особливих сил фізичних, душевних та духовних. Нехай надмірні навантаження, через які вони зараз проходять, піклуючись про інших, не зашкодять їм.

Даруй, Господи, лікарям мудрості в кожній ситуації, з якою вони зараз зустрічаються, рятуючи людські життя.

Наповнюй Своїм милосердям, любов'ю та терпінням серця лікарів, коли здається вже все милосердя, любов та терпіння вичерпані.

А нам, Господи, народу України, дай смиренне серце визнавати, що ти Володар всього Всесвіту, все в Твоїх руках. Не допусти нас, Господи, до такого гріха, щоб ми перестали молитися за наших лікарів. Дай мудрості нам підтримувати лікарів добрими словами та вчинками.

Амінь.

МОЛИТВА ЛІКАРІВ

Боже наш, Цілителю людської душі і тіла, Який у своєму земному житті звертав особливу увагу на тих, хто страждає, і дав своїм учням дар зцілення, благослови мене полегшувати страждання наших братів і сестер. Допоможи мені бути свідомим своєї великої місії і у щоденному служінні завжди залишатися зняряддям Твоєї милосердної любові. Просвіти мій розум, провадь моїми руками, зроби уважним і співчутливим моє серце. Дозволь у кожному з моїх пацієнтів бачити риси Твого божественного обличчя.

Ти, Який є Дорогою, дозволяй мені, як лікарю, не лише тіла, але й душі, щодня наслідувати Тебе, допомагати недужим у їх земній мандрівці аж до миті зустрічі з Тобою. Ти, Який є Правдою, даруй мені мудрість і знання, щоб досягнути таїнства людини і її неземного призначення. Ти, Який є Життям, дозволяй у моїй професії проповідувати «Євангеліє Життя» та бути його свідком, зобов'язуючись завжди захищати життя від зачаття і до його природного завершення, захищати гідність кожної людини, особливо слабких і нужденних. Вчини з мене, Господи, доброго Самаритянина, котрий є готовий приймати, лікувати та втішати усіх, хто цього потребує.

Амінь.

Українці, які вимушено переїхали з рідних міст до Львова через війну, отримують тут прихисток і допомогу, зокрема й медичну. За цей час лікування й консультації вже отримали майже 60 тисяч українців

«Ми багато працюємо у наданні медичної допомоги вимушено переміщеним людям. Це і невідкладна допомога, і профілактика, і планова вакцинація дітей. Це допомога дітям, жінкам і породіллям, допомога всім, хто її потребує», – зауважує керівниця управління охорони здоров'я Львівської міської ради Леся Кобецька.

Так, за час війни 3627 вимушено переміщених українців госпіталізували до лікарень Львова з різними травмами і пораненнями (зараз на лікуванні перебуває 324 людини, інших уже виписали). За амбулаторною допомогою в поліклініки звернулись 39323 українці, з них 5072 – діти, 1578 – вагітні жінки. Мобільні бригади на пунктах реєстрації та тимчасового перебування надали допомогу 16092 людям, з них понад сотню – щодоби.

Російська ракета забрала в неї руку, ногу та дитину, що носила під серцем. 35-річну поранену Катерину ледь вдалося врятувати з-під уламків

1 травня росіяни почали обстрілювати Лиман, де проживала сім'я Герман: Катерина, її чоловік Костянтин та 6-ти річний син Дамір. Зненацька пролунав вибух: снаряд влучив просто у їхню квартиру.

На щастя чоловік Катерини не постраждав і зміг винести поранену дружину. Рятувальники одразу повезли жінку до лікарні у Слов'янськ. У неї важкі травми: осколки в животі, поранені руки та ноги, велика втрата крові. Стан важкий. До останнього медики боролися й за життя 12-тижневої дитинки, яку так і не вдалося врятувати...

Зі Слов'янська жінку перевезли до Дніпра, а через деякий час в Київ та Львів. Зараз жінка евакуйована за кордон для протезування та подальшої реабілітації.

Катерина каже, що зараз її головне завдання – це пройти швидше лікування та повернутися в Україну, адже восени хоче вести синочка до школи у перший клас.

Два врятованих життя завдяки трансплантації

Донором став 27-річний хлопець з інсультом. Батьки дали згоду на донорство.

Першу нирку отримав 15-річний хлопець з Рівненщини, який проходив діаліз в Західноукраїнському спеціалізованому дитячому медичному центрі. Наш керівник Центру трансплантології Мах Овечко з командою поїхали до закладу, де разом з колегами провели трансплантацію.

Другу нирку отримав 40-річний чоловік з Тернопільщини, власні органи перестали функціонувати з 2013 року. Останні два роки був на діалізі.

Подяка усім медикам усіх бригад, що брали участь в трансплантації.

У львівському пологовому народилось три пари двійнят

Одна пара діток народилась у неділю, ще дві – у понеділок. Допомогли з'явитися їм на світ лікарі Ольга Коваль та

Вальдемар Надійко разом з медичним персоналом 3-ого ТМО Львова.

Малюта активно набирають вагу, а матері відновлюють сили у післяпологових палатах

Першу дитину, дівчинку, також народжувала тут, у пологовому, завдяки Ользі Іванівні. Тож цього разу знову приїхала сюди», – розповіла мама двійнят Дениса та Даринки.

Благодійний фонд Запорука та Soleterre Onlus разом із дитячою Лікарнею Св. Миколая Першого медоб'єднання Львова підписали меморандум про співпрацю

Першим кроком стала допомога в обладнанні: придбано витратні матеріали на 1 млн гривень, а також надзвичайно важливий для роботи нейрохірургів діатермокоагулятор BOWA ARC 400. Він дозволяє швидко зупиняти кровотечу при операціях на головному та спинному мозку у дітей.

Далі – обмін досвідом із провідними лікарями Італії та отримання нового багажу знань про лікування нових видів травм! Так, Роберто Брамбілла, один із найвідоміших італійських хірургів, уже допомагає нашим спеціалістам запроваджувати сучасні технології при лікуванні найскладніших мінно-вибухових травм у дітей.

Важливою зараз є й допомога в евакуації поранених дітей та їхній реабілітації, психологічна робота із дітьми та сім'ями, які постраждали в умовах війни.

Підписання меморандуму про співпрацю – це про підтримку України і маленьких українців.

Тут вводять у медикаментозний сон дітей поруч з батьками, аби дні перебування у лікарні були психологічно комфортнішими

«Кімнати такого типу є широкою практикою провідних клінік Європи та світу, адже сучасне уявлення про дитячу лікарню є кардинально відмінним від традиційних старих стереотипів. Тепер наш "ОХМАТДИТ" мінімально передаватиме атмосферу лікувального закладу, буде зручно і комфортно як малим пацієнтам, так і їх батькам. А кінцевий результат, якого ми прагнемо досягти – швидке одужання дітей!», – зазначив Орест Чемерис, директор департаменту охорони здоров'я Львівської ОВА.

Окрім того, для адекватного проведення першого етапу знечуження та виходу з наркозу, ГО «Фундація підтримки місцевих ініціатив «Візія» за власні кошти додатково встановила гілку кисневої лінії на 2 точки.

«Сьогодні ця кімната є особливо актуальною, адже до нас в рази більше почало поступати діточок з інших регіонів України, в тому числі з регіонів, де ведуться активні бойові дії. Більшість дітей, які поступають, мають той, чи інший рівень психологічної травми.

Знакова подія у Західноукраїнському спеціалізованому дитячому медичному центрі: медики Клініки дитячої онкології та трансплантації кісткового мозку провели перший забір стовбурових клітин у дитини

26 травня 2022 відбулась знакова подія у ЗУСДМЦ. Команда Клініки дитячої онкології та трансплантації кісткового мозку (ТКМ) спільно з Ксенією Болгаріною (дитячим

лікарем-онкологом Національного інституту раку) провела перший успішний забір стовбурових клітин у дитини. Ці клітини мають допомогти одужати 4-річному Максимкові, якого лікують від нейробластоми.

Продовж 5-ти днів медики готували пацієнта до процедури, очікуючи максимальної кількості клітин у крові: стимуляція препаратами із подальшим визначенням рівня CD 34+ (стовбурових клітин) на проточному цитометрі. Зібраний матеріал зберігатиметься у кріобанку Клініки при -196°C до того часу, коли дитина буде готова до трансплантації.

Зараз хлопчик знаходиться дома, але незабаром має повернутись у Центр. Тут у спеціальних стерильних боксах він прохочитиме спеціалізоване лікування: високодозову хіміотерапію та трансплантацію кісткового мозку.

«Ми – єдина на заході України дитяча клініка, яка має готову команду та сучасні можливості збирати стовбурові клітини для трансплантації кісткового мозку. І ми це успішно робимо, попри те, що триває війна», – зазначив Роман Кізіма, керівник клініки.

До такого ж забору медики готують ще кількох пацієнтів. Дуже важливо, що для пацієнтів усе лікування, процес забору та зберігання клітин абсолютно безкоштовні.

Львівські лікарі лікують дівчинку, яка єдина зі сім'ї вижила в укритті на Донеччині

9 квітня росіяни прицілним вогнем із танка накрили сховище 9-поверхівки у Вугледарі, де проживала родина дівчинки. Батько, бабуся, дядько із дружиною – загинули на місці. Вижила тільки Вероніка. Як потім припустили сусіди, мабуть, дорослі останньої миті накрили дівчинку собою, що її і врятувало.

Саме сусіди знайшли дівчинку під завалами. Уламок снаряду потрапив у голову, на лівій руці відірвало великий палець, праву – частково паралізувало.

Рідних Вероніки сусіди поховали на подвір'ї місцевої церкви, дівчинку відправили спершу до Дніпра, а потім – до лікарні Св. Миколая Першого медоб'єднання Львова.

«У нас Вероніка вже місяць. Позаду – операція: команда офтальмологів успішно усунула дефект повіки та сітківки ока, аби зберегти його функцію. Згодом на дівчинку чекає іще одне втручання: уламок снаряду досі в неї в голові і видалити його поки неможливо. Лікарі чекають, доки загоїться рана», – кажуть вони.

З маленькою пацієнткою працюють реабілітологи. Вероніка уже робить перші кроки і вчиться заново ходити, до неї нарешті починає повертатися пам'ять. У Вероніку з рідних залишився лише дядько. Свою племінницю чоловік відвідує, як тільки виникає можливість приїхати з Києва до Львова.

3 історії

Походження ідеї «руського міра»

Щойно минуло 100 днів російської агресії на території України. Героїчний опір українців на Сході держави викликав щире здивування як у Європі, так і в Америці. Російська пропаганда щодо неієднатності української держави та наміри завоювати її блиц-кригом потерпіли крах.

Світова спільнота пробує проаналізувати, що таке «руський мір» та чому батьківщиною росіян вважається будь-яка територія, де вони проживають. Де корені цієї агресивної ідеї? Чому вона така живуча, ще з епохи імперії Романових? Чому ж ідея експансії найшла продовження в більшовицькій росії від Леніна, Сталіна до Горбачова включно?

Корінь цієї політичної платформи завоювання світу сформувався в епоху Катерини II.

Поділ Польщі та повна ліквідація Речі Посполитої збагатили російську імперію новими землями на Заході з Варшавським королівством включно. Кордон Росії наблизився до центральної Європи. Подріблення Німеччини на невеликі князівства, окремі держави та вільні міста сформувало у європейських володарів думку, що Німеччина перетворилася у географічне поняття і ніколи не відродить своєї могутності.

Послаблення позиції отаманської імперії та активізація визвольного руху слов'ян, християн на Балканах спонукало Москву взяти на себе місію визволення Європи від розпаду та деградації зумовленої впливом «руйнівних ідей» демократії та лібералізму народжених Великою Французькою Революцією.

Катерині II покляли на стіл проект великої росії з шістьма столицями – Петербург, Москва, Астрахань, Константинополь, Відень та Берлін. Ця ідея сподобалась оточенню імператриці і набрала нової сили після перемоги над Наполеоном та найменування в Берліні майдану в честь Олександра I «Олександр плац» як визволителя від французів.

В середині XIX століття росія стає одним із жандармів Європи та чинить опір демократичним революціям Весни Народів 1848 року. Творення конституційних монархів в заміні абсолютських держав, ще більше посилює агресивні наміри Московії. В імперії впроваджується жорстока цензура, як на європейську так і на власну літературу. В 1849 році наказом імператора Миколи I та міністра освіти Ширінського-Шихмотова закриваються філософські факультети та забороняється викладання філософії в університетах. Як було сказано, «вред очевиден, пользи не ясно». Росія за Миколи I стає єдиною державою, де філософію відлучили від громадської думки та освіти, аби створити перепону поширенню ідей вільнодумства.

Не менш яскравим прикладом свавілля є заборона на переклад Святого писання розмовною російською мовою. Олександр I після відвідин Європи в час війни з Францією вирішує наблизитися до Європи перекладом Святого писання.

Петербурзькій митрополит Філарет організував друк Нового Заповіту накладом півмільйона для всіх суспільних верств. Але категорично виступили проти монахи на чолі з архимандритом Фотієм та через Синод вилучили і спалили щойно надруковані переклади. Як бачимо, світська та духовна влада не змогла подолати опір реакціонерів та носіїв ідеї «Москва – третій Рим». Ця ж ідея нової духовної столиці стає основою програми «руського міра».

Європа та її християнські традиції визнаються єретичними та підлягають знищенню. Оздоровлення європейської духовності має здійснити московське православ'я. Власне, той його напрям, який іде від Йосипа Волоцького, котрого підтримав Іван Грозний в плані злиття світського управління з духовним, в першу чергу монашим. Ідеї Ніла Сорського щодо розмежування державної влади від церковної не отримали підтримки, а в такий спосіб і можливе в майбутньому розгалуження управління на три гілки: законодавчу, виконавчу та судову. Цей зародок цивілізованої європейської думки був знищений нанівець, а отже і можливість формувати демократичне управління на змагальних принципах демократії. Росія вибрала свій шлях розвитку, відверто антизахідний, назавжди.

Консервативне агресивне духовенство, опираючись на монастирські кола, неодноразово гальмуватиме прогресивні ініціативи. До речі, наміри прогресивного реформатора канцлера Сперанського запровадити ефективне діловодство та викоринувати бюрократію, теж були поховані церковними колами всупереч намірам Олександра I.

Микола I активно підтримував думку церковників, що найбільшими ворогами Росії є Папа Римський та турецький султан. Імператор вирішив скористатися нестабільністю влади у європейських державах та завоювати Константинополь, Балкани і створити імперію шістьох столиць. Дивно, що він не звернув увагу на успішний процес об'єднання Німеччини Бісмарком. Агресивна московська церква стверджувала, що на основі католицизму та протестантизму жодні ініціативи не можуть мати успіху. А Європа реформувалась, створювалися конституційні монархії, демократичні принципи набу-

вали засадничих основ державного та місцевого управління.

Микола I розпочав війну проти Туреччини. Ця війна не знайшла підтримки у європейських керівників. Навпаки, змобілізувала та об'єднала більшість європейських держав супроти росії. Рух добровольців, відставних офіцерів набув нечуваного масштабу та формував великі військові об'єднання, які з регулярними арміями йшли не стільки захищати Туреччину, як воювати проти імперських намірів росії.

Ганебний програв Кримської війни позбавив росію мрії увійти в Середземне море. Також, згідно з рішенням Паризького конгресу, росія втратила право мати військовий флот у Чорному морі. У Москві забрали всі православні місії на Балканах, забрали Ізмаїл. Заборонили контактувати з християнами та їх монастирями за межами росії. Особливим пунктом у рішенні Паризького конгресу зазначено про неприпустимість будь-якій державі Європи зазіхати на територіальну цілісність Туреччини.

Такий крах намірів російського імператора призвів до депресивних станів серед управлінських кіл та похитнув здоров'я Миколи I. Його наміри продовжувати війну остудив головнокомандувач кримської армії князь Горчаков, який наголосив, що «весь світ проти нас, ми не можемо воювати зі всіма».

Микола I раптово помер. Стверджували, що його отруїли. Думаю, що він помер від надмірної дози російського імперіалізму.

Путін найбільше схожий на Миколу I як у мріях, думках, хибній оцінці ситуації, так і у програві зовнішньої політики і війни з Україною. Рано чи пізно його крах неминує, як і розвал росії, котра є антисистемним, антицивілізаційним утворенням.

Путінська росія – це нова, раніше незнана форма азійської деспотії, яка реанімувалась програмою «руський мір» та сформувалась, як злаякісна соціально-політична структура яка, поглинаючи всіх, руйнує себе та розпадається.

Радикальних перемін чекає все російське суспільство та московська церква. Вони показали системну деградацію у сфері державного будівництва, громадської думки, моральних та канонічних цінностей.

Оздоровлення в росії потребує все.

Україна та цивілізований світ цьому сприятиме після перемоги як на полі бою, так і у сфері духу.

(Продовження – в наступному номері газети).

Ігор ДЕРЖКО,
доктор філософських наук,
професор,
завідувач кафедри філософії та економіки
Львівського національного медичного
університету імені Данила Галицького

Продовження. Початок на 1 стор.

ЗВЕРНЕННЯ до представників медичної громадськості

У всьому світі дати святкування дня медика різняться і часто прив'язані до подій, які пов'язані з традиціями тієї або іншої країни. Зокрема в США день медика відзначають у річницю першої хірургічної операції із застосуванням загальної анестезії, в Ірані цей день припадає на день народження відомого вченого та лікаря Авіценни. З огляду на це, хочемо звернути увагу на те, що в Україні, більшість населення якої сповідує християнські цінності, вже багато років прийнято вшанувати медиків в День святого Пантелеймона Цілителя, який відзначається щорічно 9 серпня. Святий Пантелеймон – покровитель лікарів, подавач милості та одужання всім хворим, а також – покровитель військових.

Саме до цього великомученика звертаються у хвилини тілесної та душевної скорботи, його просять про одужання у безнадійних випадках. В Україні лікарям за відданість справі вручають Орден Святого Пантелеймона як найвищу громадську нагороду, яка має професійно-фахове спрямування, і присуджується за значні результати в галузі охорони здоров'я, у духовному й фізичному розвитку українського суспільства.

Вважаємо, що слід вийти з пропозицією до Президента України про перенесення святкування Дня медичного працівника з третьої неділі червня кожного року на 9 серпня кожного року поєднавши відзначення професійного медичного свята з духовними традиціями нашого суспільства.

Просимо усіх представників медичної громадськості розглянути та підтримати нашу ініціативу.

С ! 17 2022 . 46/01

Президія
Львівської обласної організації профспілки
працівників охорони здоров'я України

Продовження. Початок на 1 стор.

ЗВЕРНЕННЯ від Поважної Ради про День Українського медика

Наші медичні працівники завжди сумлінно стояли на захисті здоров'я українського народу, та тепер, коли в країні повномасштабна війна, ми бачимо, як вони прикладають усі зусилля та роблять практично неможливе, аби зберегти кожне життя.

Відзначення дня медичного працівника в Україні продовжує ідеологію «Указа Президиума Верховного Совета СССР от 1 октября 1980 года «О праздничных и памятных днях» зі збереженням у назві свята російської мовної формули день медичного работника, у якій зумисно приховано національну доміную свята.

До останнього часу ми продовжуємо відзначати одночасно цей день з Росією та Білорусією.

Тож, ми пропонуємо надати святу українськоцентричну назву «День Українського медика», чим ще раз посилити національні ідеології в гуманному служінні українських медиків і в житті Української Держави, у діяльності яких органічно поєднана опіка тілом, душею і духом.

Для відзначення професійного свята «День Українського медика» пропонуємо на розгляд такі дати:

1. **9 серпня** – (по Григоріанському календарю) День Святого Пантелеймона Цілителя – цілитель і великомученик, за фахом був лікарем, шанується як святий Католицькою та Православною церквами. Або **27 липня** – день коли Православна Церква вшанує пам'ять Святого Пантелеймона Цілителя за юліанським календарем.

2. **14 червня** – святкування пам'яті преподобного Агапіта Печерського – Преподобний Агапіт увійшов в історію українського монашества, як чернець, що молитовно зцілював тілесні і душевні хвороби. Він вважається засновником лікарської справи у Києво-Печерському монастирі.

3. **31 жовтня** – День пам'яті святого Луки – євангеліста, супутника св. апостола Павла в його апостольських подорожах, автор третього Євангелія та Діянь святих апостолів. Професор, визначний медик.

Вважаємо, що саме такі дати найбільше пасують до дня вшанування українських медиків. А відхід від святкування цього дня разом із росією, наблизить нас до нашої Перемоги у цій кривавій війні.

Зміни пропонуємо запровадити із 2023 року.

З повагою

За дорученням Поважної Ради,
Голова Поважної Ради,
Міністр охорони здоров'я
(2007-2010рр.)

Василь Князевич

Завжди напоготові!

Всесвітній день екстреної медичної допомоги: медиків в Україні з таким святом вітали вперше

Працівники швидкої допомоги першими беруть на себе відповідальність за порятунок людського життя. Від їхнього професіоналізму та досвіду залежить у буквальному сенсі найцінніше – чи буде людина жити.

У мирні часи – це важка праця. Під час війни – щоденний героїзм.

24 лютого медики екстреної медичної допомоги одними з перших вступили у бій зі смертю від куль, уламків снарядів та вибухів. Цей бій продовжується і до сьогодні.

Медики ризикують своїм життям для порятунку інших, роблять неможливе, коли, здавалось би, надії нема. Вони потрапляють у полон, віддають роботі весь свій час, роблячи короткі перерви на їжу та сон. Вони діляться досвідом, від якого іноді холоде кров.

Кожен із них – це українська сила та міць. Вони разом – один зі стрижнів, на якому тримається життя. Життя, яке вони часто витягають просто з лежачої смерті.

З нагоди професійного свята, Дня екстреної медичної допомоги, відзнаки Львівської обласної ради отримали працівники КЗ ЛОР «Львівський обласний центр екстреної медичної допомоги та медицини катастроф».

Привітав медиків перший заступник голови Львівської обласної ради Євгеній Гірик. Він подякував колективу за працю, порятунок людських життів та готовність допомагати, а також зазначив, що хоч цього року в Україні вперше відзначають День екстреної медичної допомоги, бригади «швидкої» давно довели свій професіоналізм.

«Працівники нашого Львівського обласного центру екстреної медичної допомоги – герої медичного фронту. Це щоденна, виснажлива робота на єдину мету – порятунок життя. Здоров'я вам, сили та оптимізму продовжувати роботу та наближати нашу Перемогу! Слава Україні!», – звернувся Євгеній Гірик та вручив працівникам відзнаки від імені голови обласної ради та депутатського корпусу.

Грамотою Львівської обласної ради нагороджено Оксану Осколкову, старшого лікаря з медицини невідкладних станів оперативно-диспетчерського відділу Комунального некомерційного підприємства «Львівський обласний центр екстреної медичної допомоги та медицини катастроф».

Подяки голови Львівської обласної ради отримали Наталія Березюк, яка працює старшим лікарем з медицини невідкладних станів оперативно-диспетчерського відділу та старшої фельдшер з медицини невідкладних станів підстанції №2 станції екстреної медичної допомоги «Львів», комунального закладу «Львівський обласний центр екстреної медичної допомоги та медицини катастроф».

Працівникам Львівського обласного центру екстреної медичної допомоги та медицини катастроф вручили спеціальні відзнаки від Кабінету Міністрів та Міністерства оборони, МОЗ, почесні подяки від начальника Львівської ОВА та голови ЛОР, грамоти та подяки від департаменту охорони здоров'я Львівської ОВА та Львівської обласної організації професійної спілки працівників охорони здоров'я України.

З нагоди Дня екстреної медичної допомоги нагороджені: Почесною грамотою Кабінету Міністрів України – трудовий колектив КНП ЛОР «Львівський обласний центр екстреної медичної допомоги та медицини катастроф»;

Відзнакою Міністерства оборони України, медаллю «За сприяння Збройним силам України» – керівниця станції ЕМД «Новояворівськ» ЛОЦЕМД МК Мар'яна Яхницька та водій автотранспортних засобів ПС-5 станції ЕМД «Львів» Дмитро Коноваленко;

Почесними грамотами Міністерства охорони здоров'я України 4 працівників Центру: двох фельдшерів – Євген Куліков, Лариса Сагаль і два завідувачі підстанцій – Олексій Калабана та Олег Фогт;

Подяками Міністерства охорони здоров'я України 12 працівників Центру.

Зазначимо, що штат центру налічує близько 2500 працівників. По області функціонують 7 станцій екстреної медичної допомоги та понад 70 підстанцій і пунктів. Щодоби медики центру по всій області обслуговують близько 500 викликів «швидкої».

Відзнаки колективу центру та керівнику Андрію Васюку передала заступник начальника Львівської ОВА Іван Собко та директор департаменту охорони здоров'я ОВА Орест Чемерис.

«Подяки, грамоти, подарунки – це не просто сувеніри. Це відзначення вашої роботи, її цінності та значимості, особливо у воєнний час, з боку держави і місцевої влади. Ми дякуємо вам за порятунок тисячі життів, за надання допомоги і вдень, і вночі, за відданість своїй праці. Як професійний колектив, ви неодноразово доводили свою єдність і позицію. Залишайтеся собою! Керівництво Львівської ОВА завжди готове вас підтримати і підставити плече!», – сказав Іван Собко.

○ День захисту дітей

Мир – дітям!

Людство зобов'язане дати дитині найкраще, що воно може дати. На жаль, внаслідок віроломної війни Росії проти України, у нашій країні гинуть сотні дітей. Сотні невинних жертв на совісті можливо-владців і військових рф.

Цьогорічний День захисту дітей є чи не найбільш трагічним в історії України. Лише за останні три місяці, поки триває повномасштабна війна в країні, від дій російських окупантів постраждали майже 700 дітей. За офіційними даними, військові рф вбили 261 та поранили 465 дітей. І ці цифри не остаточні, тому що війна триває.

Це злочин, який не можна пробачити або забути.

Але ми щиро віримо, що вже наступного року українські діти зустрічатимуть свій день не в підвалах під обстрілами, а у мирній, щасливій та вільній від окупантів Україні.

○ Не забудемо, не пробачимо!

Ангелята світла

У центрі Львова, на проспекті Свободи, відбулась акція «Ангели світла», присвячена до Дня вшанування пам'яті дітей, які загинули внаслідок збройної агресії росії проти України.

Учасниками дійства стали десятки вихованців дитячих притулків з Донецької, Луганської та Харківської областей, які евакуювались на Львівщину. Разом з вихователями зараз вони проживають в одному з притулків Львова.

«Сьогодні ми схилиємо голови перед нашими світлими ангелами, нашими дітьми. Бувало, що ховаючись від обстрілів, ми тривалий час перебували у підвалах і чекали на допомогу. Дякувати Богу і всім небайдужим людям, зараз ми у безпеці», – розповіла вихователька дітей з Луганщини Ірина.

«Ангели світла» – це інсталяція ангела, на яку під час заходу діти пов'язували білі стрічки, як символ душі маленьких українців, які загинули від рук загарбника. Статую ангела виготовили діти зі Стрийського вищого художнього професійного училища.

«Найперше про що я подумала на початку війни: мені треба врятувати свою дитину попри усе. Адже, якщо ми не врятуємо сьогодні цвіт нашої нації, то не зможемо жити далі», – поділилась враженнями Ірина, яка разом з донькою евакуювалась з Ірпеня.

Наприкінці заходу відбувся виступ брас-хору Академічного симфонічного оркестру Луганської обласної філармонії.

Нагадаємо, що упродовж насильницької війни, яку розпочала росія, загинула вже 261 дитини, ще 465 – отримали поранення.

Ці цифри, на жаль, не остаточні, оскільки триває робота з їх встановлення в місцях ведення активних бойових дій, на тимчасово окупованих та звільнених територіях.

Найбільше постраждало дітей у Донецькій області – 153, Київській – 116, Харківській – 109, Чернігівській – 68, Луганській – 52, Херсонській – 52, Миколаївській – 47, Запорізькій – 29, Сумській – 17, у м. Києві – 16, Житомирській – 15.

Ось старша хронологія: 29 травня внаслідок артилерійського обстрілу ворогом с. Мироліубівка Херсонського району Херсонської області загинула 9-річна дівчинка. Ще двоє дітей: 7-місячне немовля і 5-річна дівчинка отримали поранення.

26 травня через обстріл військами рф м. Лисичанськ Луганської області був поранений 16-річний підліток.

25 травня в результаті обстрілу с. Студенок Ізюмського району Харківської області отримав поранення 3-річний хлопчик.

Через постійні бомбардування та обстріли збройними силами рф українських міст та сіл пошкоджено 1888 закладів освіти. При цьому 180 з них зруйновано повністю.

Надати інформацію про воєнний злочин щодо дитини можна через єдиний доказовий хаб: <https://warcrimes.gov.ua/> та за телефонами: +380961004438, +380683235856.